...len. De politie zoekt de anedre vrouw op, die met de kleederen van de overledene verdwenen is.

BERICHT.

Onze nieuwe geabonneerden hebben verleden zaterdag ons blad NIET ontvangen. Daar dit te wijten is aan het postbureel hopen wij dat zij ons dit niet ten kwade zullen duiden.

Wij verzoeken al onze geabonneerden, de oude zoowel als de nieuwe, die de « POSTRIJDER » niet regelmatig zouden ontvangen, aan hunnen briefdrager naar de reden hiervan te vragen, en ons daarna te verwittigen om bij het Hoofdbestuur, desgevallend, de noodige stappen aan te wenden.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — Vrije Ambachtsschool. — De nieuwe reeks lessen over electriciteit (gelijkstroom, wisselstroom en radio toepassing) zal beginnen van af Woensdag 25 Januari om 5 uren.

De lessen zullen voorts alle woensdagen van 5 tot 7 uren plaats hebben.

Toegang kosteloos.

— **Sterfgeval.** — Men meldt ons het afsterven van M. Louis Dieu, echtgenoot van Dame Catherina Malais, geboren te Tongeren den 10 Juni 1860 en godvruchtig overleden te Deurne-Zuid den 8 Januari 1928, voorzien van de laatste troostmiddelen onzer Moeder de H. Kerk.

De betreurde overledene was een braaf en oppassend huisvader, en een behendig ambachtsman. Ofschoon hij sinds verschillende jaren onze stad verlaten had, was hij met hart en ziel Tongenaar gebleven. Het nieuws van zijn afsterven werd in onze stad, waar hij de algemeene achting genoot, met innige deelneming door zijne talrijke vrienden en kennissen vernomen.

De plechtige lijkdienst had verleden woensdag plaats in de parochiale kerk van den H. Rochus te Deurne-Zuid, onder een grooten toeloop.

Aan de naastbestaanden bieden wij ons christelijk rouwbeklag.

— **Dankbetuiging.** — Maandag a.s., den 16 Januari, heeft mijn vertrek plaats naar onze missie van Chili ; en als afscheid bedank ik nogmaals mijne vele weldoeners van Tongeren, Millen, Vechmael, Hern-St-Hubert, Coninxheim, enz. voor de milde giften die zij mij geschonken hebben. En ik vraag nu aan alle lezers en lezeressen een bijzonder gebed om eene voorspoedige reis te bekomen en opdat ik in Chili zooveel goed mogelijk zou kunnen doen. Van mijnen kant beloof ik U eveneens indachtig te zijn in het H. Sacrificie der Mis.

P. GERARDUS,
Minderbroeder, Tongeren.

— **Chr. Middenstandsbond.** — LESSEN OVER BOEKHOUDEN. — De ingeschrevenen worden verwittigd dat deze lessen zullen beginnen Maandag 23 Januari. Degenen die zich nog willen aangeven, om deze tien praktische en gratis gegeven lessen te volgen, zijn dringend verzocht dit te doen, voor a.s. Donderdag, per brief of persoonlijk bij de H.H. Henri Van Ormelingen, Vlasmarkt, Fr. Hollanders, hoek der Maestrichterstraat, en E.H. Salden, Korverstraat, Tongeren. De deelnemers zullen verwittigd worden op welke plaats en welk uur de lessen zullen gegeven worden. Juffrouwen kunnen zich ook laten inschrijven, alsook de personen van de omliggende gemeenten.

Deze lessen zullen aller belangrijkst zijn daar zij gegeven worden door een Heer Professor van Rekenkunde, en slechts 1.30 duren, eenmaal per week.

— **Koninklijke Muziekmaatschappij «Concordia».** — Concert gegeven door de Koninklijke Harmonie op Zondag 15 Januari 1928, ten 8 uren 's avonds, aangeboden aan de leden der maatschappij.

PROGRAMMA :

1. Marche des Amoureux.
2. Transcription sur la comédie Lyrique. «Madame Chrysanthème» A. Messager
3. Prélude et Mazurka du Ballet. «Copplia» L. Delibes.
4. Callirhoe n. 5 Pas des Cymballes C. Chaminade
5. Ouverture de l'opéra Comique. «Le Barbier de Séville» G. Rossini.
6. Bal Blaric Valse R. Berger.

Het concert zal gevolgd worden door eene danspartij.

— **Zaal van den Burgerbond.** — Zondag 15 Januari 1928, ten 3 uur, uitvoering door de leerlingen van den Heer Bestuurder Duyssens, Leeraar aan het Koninklijk Conservatorium van Luik. Vrijen ingang.

— **Daad van eerlijkheid.** — Madame J. Boulet-Neiss, wonende Maestrichtersteenweg, vond verleden Donderdag op de Markt een portefeuille inhoudende 500 franken. Dadelijk ging zij hem op het kommissariaat van politie afgeven. Korten tijd erna kwam de eigenaar, M. Hermans van Widoye zich aangeven, en men begrijpt hoe gelukkig hij was zijn verloren geld terug te mogen ontvangen.

Zulke schoone daad van eerlijkheid, die, helaas ! op onze dagen steeds zeldzamer wordt, verdiend vermeld en tot voorbeeld aangeprezen te worden.

— **Katholieke Jonge Wacht « Unie ».** — Zaterdag laatstleden vierde de « Unie », in de wel opgesmukte zalen van den « Helm », haar Driekoningenfeest. Voor eene talrijke opkomst, voerde de Symphonie der Concordia, onder bestuur van Meester Ruiters, een echt kunstprogramma uit, en waar wij terloops de namen der heeren solisten niet kunnen verzwijgen, Jean Vliers, Victor Riskin, Joseph Vliers en Armand Hubens volbrachten deze zoo moeilijke taak met veel talent en juistheid.

Het tweede gedeelte bracht eenieder in verrukking door eene prachtige ouverture voor piano ons door de nog zoo jeugdige artiste Mejuffer Elza Convents ten gehoore gegeven. Rythmus en gevoel waren er het kenmerk van. Ook eene welverdiende ovatie viel haar ten deel op het einde van het stuk en in deze feeststemming kregen wij dan de lieve stem van Mevrouw Simon te hooren waarvan zuiverheid een echt genot was.

De Koningskoek alsook het Koningsschap (dat te beurt viel aan Mejuffer José Flacon en Mijnheer Paul Arckens) brachten veel leute mee en tijdens deze fijne smulpartij liet de jassband zijne meeslepende stukjes door de zalen dreunen. Ook mogen wij den Heer Copis niet vergeten voor zijn keurig buffet, die ons zijne heerlijke inrichting afstond voor het wellukken van het feest. Tot in de kleine uurtjes werd er menig lekker glaasje geledigd. Eenieder trok voldaan naar huis met den wensch zoo spoedig mogelijk op zoo een ander feest vergast te worden.

Pikiijn.

Op de markt van verleden Donderdag waren te koop gesteld : Rundvee 395 ; kalveren 24 ; vette varkens 24 ; loopers 579 ; Baggen 1389 ; paarden 156

MARKTPRIJZEN :

Boter, den kilo		fr. 28,00 tot 29,00
Eieren de 26		fr. 34,00 tot 35,00
Konijnen		fr. 24 tot 30
Hennen, de koppel		fr. 26 tot 30
Kiekens	»	fr. 20 tot 30
Duiven	»	fr. 9 tot 12
Tarwe	de 100 kilos	fr. 160 tot 162
Rogge	»	160 tot 165
Haver	»	170 tot 170
Gerst	»	170 tot 175
Aardappelen		fr. 65,00 tot 75,00
Hooi	de 1000 kilos	fr. 500,00 tot 550,00
Stroo	»	» 350,00 » 400,00

Markt van Borgloon

Konijnen, het stuk 15,00 tot 35,00 fr. — Hennen de koppel 35 tot 40 fr. — Kiekens de koppel van 18 tot 20 fr. — Duiven van 10 tot 11 fr. de koppel — Boter, de kilo 27,00 tot 28,00 fr. — Eieren, de 26, 31,00 tot 32,— fr.

— APOTHEEK — ZONDAGRUST. —

Zondag is alleen de Apotheek VANDERIJST open, welke dien dag met den dienst gelast is.

PAARDENMARKT te Tongeren. Donderdag 9 Februari aanstaande.

CORTESSEM. — Vrolijk, Vrank en Vrij. — Het Bestuur dezer Maatschappij laat ons weten dat zij twee prachtige voorstellingen zal geven in haar lokaal, tramhalte, Dorp, op Paaschmaandag en Beloken Paschen, a.s.

DIETSCH-HEURE. — Bij plaatsgebrek hebben wij eene mededeeling niet kunnen inlasschen.

PIRINGEN. — De tooneelafdeeling St-Gertrudis zal op 5e en 12e Februari, het beroemd kluchtspel in 5 bedrijven : « Robert en Bertrand » opvoeren, met gemengde rollen.

Bravo ! jongens met eigene krachten de lustige vagebonden uitvoeren strekt u allen tot eer. Wij wenschen u van ganscher harte een buitengewonen bijval.

Volledig programma zal toekomende week verschijnen.

BILSEN. — De E.H. Paul de Corswarem, Aalmoezenier der Damen van het Heilig Graf is tot Pastoor benoemd van Bolderberg, bij Hasselt.

Sterfgeval. — Met innige deelneming vernemen wij het afsterven van Mevrouw Maria-Paulina Baeten, echtgenoote van M. Hendrix, geboren te Peer den 29 Augustus 1877, en godvruchtig overleden te Bilsen den 9 Januari 1928, voorzien van de H.H. Sakramenten der stervenden.

De overledene was geacht en bemind om haar minzaam karakter ; zij wordt betreurd door allen die haar kenden.

De plechtige lijkdienst had Donderdag plaats, onder een groote toeloop.

NEDERHEIM. — Tooneelafdeeling « Voor Vrijheid en Recht ». — Zondag 15 Januari, groot Muziek en Tooneelfeest.

De Tooneelkring zal opvoeren : « Per Express », door Hendrix, « De Paraplu van Paul Kramers », door Van Peene, « Een lastige buurman. »

BORGLOON. — Maandag namiddag ging de gekende paarden- en veekweeker, M. Jan Boelen onzer gemeente, in zijnen stal eenen jongen stier bezichtigen, dien hij aangekocht had en welke hem 's morgens afgeleverd was geworden. Gansch onverhoeds rukte het dier zich los van de krib, waaraan het gebonden was en vloog op zijnen meester aan. Het wierp hem met eenen hoornslag de lucht in en toen M. Boelen terug op den bodem viel, sprong de stier in woede naar hem toen en zou den 60 jarigen kweeker ongetwijfeld doodgetrappeld hebben, waren de knechten der hoeve niet seffens bijgeloopen om het leven van den heer Boelen, dat aan een zijden draadje gehangen heeft, te redden.

CURINGEN. — Over een 4 tal weken werd onze geachte dorpsgenoot, Bernard Creten, oud-strijder en landbouwer, wonende in de Billik, door eenen hoefslag van zijn paard gedood.

De overledene was een zeer ervaren veekweeker, die naar geene kosten zag om het Kempisch ras te verbeteren. Eene zijner koeien, de 10 jarige Roode, won te Brussel den eersten prijs van gansch Belgie, onder het dubbel opzicht van de hoogste melkopbrengst en het grootste botergehalte. Nu Woensdag had de openbare verkoop van zijnen veestapel plaats en de fijne kenners hebben bewezen dat zij er de waarde weten van te schatten. De geprimeerde koe werd uitgehoogd tegen den haast ongeloofelijken prijs van 13.200 frank en twee harer afstammelingen, twee dragende vaarzen, vonden koopers tegen 7000 en 8000 frank. De Belgische Boerenbond kocht de melkkoeien aan voor zijne landbouwuitbating van het domein van Bockrijck.

BOMMERSHOVEN.

Op zondagen 15 en 22 januari het Patronaat zal een schoon drama opvoeren: «Gelijk wij vergeven onze schuldenaren» daarna een prachtig zangspel: «Greta Kwikstaart».

Het avondfeest zal om 5 u. 1/2 stipt beginnen.

Voorbehouden plaatsen zijn te bekomen van af zondag 8 Januari, bij Frans Michiels te Bommershoven.

ONDERWIJZERS, BEDIENDEN, AMBTENAREN, HANDELSREIZIGERS, maakt gebruik van uwe betrekkingen, vermeerder uwe inkomsten. — Gemakkelijk werk en kostelooze op de hoogte stelling ; geene borgstorting te doen. — Schrijven : E.L.A. **bureel van dit blad.**

Stormweder in Limburg. — Van alle kanten komen tijdingen aan over de schade, door het stormweder en den regen in deze provincie te weeg gebracht. Ontelbaar zijn de telegraaf- en telefoonpalen die omvergewaaid, de draden die gebroken, de toestellen die ontredderd zijn. En in de bosschen en langs wegen heeft de rukwind onberekenbare schade veroorzaakt.

Op tal van plaatsen werd het verkeer van treinen en trams zwaar belemmerd, door de palen en boomen, die dwars over de spoorlijnen liggen.

De Demer, de Herck en de talrijke beken, zijn buiten hunne oevers getreden en ze hebben duizenden hectaren beemden, velden en moestuinen overstroomd van boven Bilsen tot Hasselt en verder op Diest af. Talrijke watergraanmolens liggen stil ; vele wegen zijn onbevaarbaar en andere zelfs onbegaanbaar. Het verkeer in sommige gehuchten op den buiten is gansch stopgezet.

Vele arbeiders der koolmijnen moeten hun werk verletten, daar ze onmogelijk van uit hunne woning tot op de groote baan kunnen geraken en menige landbouwers zijn noodgedwongen thuis te blijven van de wekelijksche markten, die in onze steden en groote dorpen gehouden worden.

OFFICIEELE AKTEN.

Aan de hierna vermelde gemeenten der provincie Limburg, worden de volgende toelagen verleend, wegens het uitvoeren van werken ter verbetering van buurtwegen :

Corthys 292 frank — Stevoort 8505 — Marlinne 8498 — Velm 2392 — Brouckom 11.134 — Wellen 13.300 — Rixingen 6194 — Hoeselt 1156 — St-Truiden 65.000 — Schalkhoven 90.000.

Gemengde berichten.

DE HUISHUURWET.

Een vergadering van vrederechters.

De h. Gilson, voorzitter van de rechtbank van eersten aanleg te Brussel, vergaderde woensdag avond in zijn kabinet de vrederechters van het arrondissement Brussel.

Allen waren aanwezig, behalve de rechters van Halle, Sint-Kwintens-Linnik en Wolverthem.

De hh. de Heyn-Woeste en Carlier, rechters bij de beroepskamers voor huishuurgeschillen woonden de vergadering bij.

De konferentie had als onderwerp de opvattingen van zekere artikelen der huishuurwet, met het doel tot een eenvormige rechtspleging te komen van al de vrederechters van het arrondissement.

Bij eenparigheid besloot de vergadering dat het amendement van den H.E. Huysmans, door den Senaat goedgekeurd, toepasselijk is op de verhoogingen van 1928 en 1929. De verhoogingen zullen dus moeten betaald worden van den eersten vervaldag af die op 1 Januari volgt.

Het volgend jaar zal dezelfde rechtspleging van kracht blijven en de verhoogingen zullen blijven gelden tot het einde van het tijdperk van vernieuwing der huurceelen.

De h. de la Ruwière, vrederechter van het 4e kanton Brussel, werd gelast met dit besluit op te stellen in een rondzendbrief, die aan alle vredegerechten zal gezonden worden.

Wanneer treedt de verhooging in ?

Zooals gemeld, vergaderden de vrederechters van het arrondissement Brussel om uit te maken wanneer de verhooging der huurprijzen intreedt en aldus processen te vermijden. Eenparig werd door de rechters beslist dat de verhooging verschuldigd is van den eersten vervaldag af, die op 1 Januari 1928 volgt, dus nooit op 1 Januari zelf.

Schier al de kommentatoren, o.m. Payen, Wauwermans, Pavard en Guillin, hadden geschreven dat de verhooging verschuldigd was met ingang van den dag overeenstemmend met de ingenottreding. Zij hadden het dus mis voor.

De volgende verhooging (voor de 3e kategorie) zal dienvolgens plaats hebben op den eersten vervaldag na 1 Januari 1929.

Dat is de beteekenis van het amendement Huysmans, zooals ons blad het overigens verklaard heeft.

De verhooging bedraagt dit jaar voor de 2e kategorie 225 t.h. en voor de 3e kategorie 200 t.h. op den huurprijs van 1914.

De datum der ingenottreding duidt het einde der wettelijke huurverlenging aan : in 1928 voor de 1e kategorie, in 1929 voor de 2e, in 1930 voor de 3de.

DOOVEN ZIE OORPROTHESIS van *l'Aurwibril*, bladzijde 3.

Een martelaarsleven.

Dezer dagen overleed in zijn bisschoppelijke residentie te Winoma in den staat Minnesota, Mgr Patrik Richard Heffron, die in 1915 door een krankzinnige in 't gelaat werd geschoten en sedert dien een waar martelaarsleven doormaakte.

De wonden veroorzaakten kanker, welke zich langzamerhand dermate uitbreidde, dat de bisschop zich niet meer in het openbaar vertoonde en zich totaal op den achtergrond hield. Verleden jaar kwam hij naar Baltimore en nam zijn intrek in St-Jozefsgesticht, waar hij meer dan tien maanden verbleef. Gedurende dezen tijd leefde hij geheel teruggetrokken, uitgenomen, wanneer hij voor een poos in den tuin een wandeling maakte. Vele bisschoppen en aartsbisschoppen, die naar Washington kwamen om vergaderingen van het episcopaat bij te wonen, hadden hun lijdenden medebroeder gaarne een bezoek gebracht, doch zij eerbiedigden zijn wensch liever geen bezoek te ontvangen. Mgr M. J. Curley, aartsbisschop van Baltimore en andere bisschoppen, die naar het gesticht kwamen, verzochten Mgr Heffron niet mede te deelen, dat zij aanwezig waren.

Mgr Heffron droeg dagelijks in de kapel van het gesticht het H. Misoffer op, totdat hij nauwelijks meer in staat was te loopen. Met de grootste moeite bad hij zijn brevier. Duizenden malen bad hij tijdens zijn verblijf in het gesticht den rozenkrans. De doctoren moesten den patient verbieden de H. Mis te lezen of zijn brevier te bidden.

Toen de kanker zich zoover uitbreidde, dat hij een oog bereikte, werd dit door operatie verwijderd. Om de operatie te laten verrichten keerde de bisschop naar Minnesota terug. De Zusters en doctors bewonderden het geduld en de berusting van den hoogen lijder in zijn lot en beschouwden hem als een heilig man.

Mgr Heffron was voor zijn benoeming tot bisschop van het bisdom Winoma, in Mei 1910, rector aan het seminarie te St-Paul, plebaan en professor aan het seminarie.

In 40 uren naar Amerika.

EEN NIEUW ONTWORPEN BOOT IN TORPEDO-VORM. — De Hamburgsche ingenieur Bolke heeft een boot ontworpen, die het model van een torpedo hebben zou, 30 meter lang en van 4 omvang.

Ze zou van 4 motoren voorzien worden en in staat zijn den afstand Cherbourg-Boston of 5000 km. in veertig uur af te leggen.

Het schip zou tot 150 km. in 't uur kunnen afleggen. Het zou heelemaal gesloten zijn, zoodat het aan den luchtweerstand zou kunnen weerstaan.

De boot zou 10 passagiers kunnen vervoeren en slechts met vier zeelieden hoeven bemand te zijn.

De bouw van de eerste boot zal eerlang worden aangevangen en proefnemingen zullen er worden mee gedaan tusschen Kaap Finistère en de Duitsche kust.

In den electrischen stoel.

LEVEND VANAF GEKOMEN. — Een Amerikaansche ingenieur, M. Bernays Johnson, had verklaard dat hij een electrischen stroom van 2.200 tot 2.500 volts zou kunnen doorstaan. Hij zegde zich bereid te houden om de proef te ondergaan, en inderdaad, hij heeft zijn woord gehouden. Hij nam plaats in den electrischen stoel en men liet hem denzelfden stroom door het lichaam, waarmede men de terdood veroordeelden uit deze wereld weghaalt. M. Johnson was, na de proefneming, zoo frisch en gezond als te voren.

De vraag mag nu gesteld worden of de boeven, die in den electrieken stoel plaats nemen, werkelijk door den stroom gedood worden ofwel of zij maar in schijndood verkeeren, zooals door velen beweerd wordt. De proefneming van den ingenieur schijnt deze laatsten wel in het gelijk te stellen.

Een wonder der H. Eucharistie.

Te Florencie worden in de kerk van den H. Ambrosius groote voorbereidingen getroffen naar aanleiding van de herdenking, van het beroemde wonder van de H. Eucharistie.

Sedert zeven eeuwen bewaart men in de kerk van den H. Ambrosius de relikwieen van het Eucharistisch wonder, dat zich in den morgen van den 30 December 1230 voltrok. In dien tijd behoorde de kerk tot het klooster van de Zusters van den H. Ambrosius. Het beroemde wonder bleef altijd in herinnering bij de Florentijnen en bij de Italianen in het algemeen, en beroemde kunstenaars als Mino da Fiesole hebben het in schilderijen en beeldhouwerk verheerlijkt. Mino da Fiesole schiep het heerlijke tabernakel uit marmer, waar de H. Relikwie bewaard wordt. Helaas werd de eerwaardige kerk van den H. Ambrosius reeds sedert langen tijd, doch vooral tijdens den wereldoorlog zeer verwaarloosd ; men heeft er echter gelukkig de godsdienstoefeningen weer hervat, ofschoon slechts eenmaal per week.

RADIO NIEUWS.

Let op uw roosterspanningbatterij. — Indien er sprake is van doorgebrande ontvanglampen, is men gewoon de schuld te geven aan de anodespanning, welke de ongewenschte wijze op de gloeiraden kwam te staan. In vele gevallen is dit ook werkelijk het geval geweest, doch sedert men gebruik is gaan maken van batterijen voor negatieve roosterspanning van hoogere spanning is een tweede ongevallen-kans ontstaan. De roosterspanning batterij is n.l. met de positieve pool in den regel verbonden met de negatieve zijde van den gloeidraad ; komt nu toevalligerwijze de negatieve pool van deze batterij, welke met den I.f. transformator of weerstandkoppeling verbonden is, in contact met de positieve zijde van den gloeidraad dan zal deze in bepaalde omstandigheden kunnen doorbranden.

Het verdient om deze reden dan ook aanbeveling de lampen tegen deze mogelijkheid te beveiligen door tusschen t roosterbatterij en — accu een Philips gloeidraad — veiligheid te plaatsen. Indien de negatieve pool van de anodespanning dan verbonden wordt met de positieve pool van de roosterspanningbatterij, zijn de gloeidraden zoowel tegen de anodespanning als tegen de roosterspanning beveiligd.

(Radio-Lumen).

Minachting voor grijze haren.

Grijze haren werden voorheen geeerbiedigd als een teeken van wijsheid en ondervinding. In deze moderne beschaving heeft men den grijsaard niet meer te benijden, tenzij hij gelukkig genoeg is geweest door noeste vlijt en spaarzaamheid schatten te vergaren, ten tijde dat zijne haren nog geene zilveren tint hadden verkregen.

Thans heeft de wereld in het algemeen weinig of niets meer te stellen met den ouden man. Nergens kan hij nog werk verkrijgen. In den ouden tijd werden de grijsaards van hunne ellende en verlatenheid verlost eenvoudig door hun het leven te ontnemen. Zulke barbaarsche gewoonte bestaat zelf nog onder de Eskimos der verre Noordpoolstreken.

Dat is oprecht eene brutale manier van handelen, doch in eenen zin nog zachter dan de handelwijze onzer moderne beschaving die den ouden man langzaam laat uitsterven, neergedrukt onder de gedachte dat hij niet meer verlangd wordt en plaats moet maken voor gezonde wilskrachtige jongelingen.

Het lijdt geen twijfel nochtans dat wanneer men met eenen eerlijken grijsaard te doen heeft deze doorgaans een bestendig man is. Wat hij vandaag kan doen zal hij ook morgen doen. In een oude man of eene oude vrouw kan men meer betrouwen stellen dan in de jeugd. De arbeid door den grijsaard uitgevoerd wordt misschien wel niet zoo krachtig, niet zoo spoedig doorgedreven, doch van den anderen kant is hij in vele gevallen al zoo prijsbaar en vruchtafwerpend en alleszins meer zeker dan dezen door het jonger geslacht afgelegd.

Bezadigheid, ondervinding, zedelijke wilskracht zijn sterker en meer ontwikkeld in den welbewaarden grijsaard, dan den jongeling en menig zestigjarige ouderling heeft reeds het bewijs geleverd eener bedrijvigheid die nog niet door eenen jongeling zou kunnen geevenaard worden.

De wolf.

Deze groote vijand van mensch, en dier, was vroeger over heel den noordelijken aardbol verspreid. En waar men hem voor goed uitgeroeid waant, doet hij nog wel eens, in strenge winters zijn verschijning.

Zoo gaat thans de roep op : « de wolf ! de wolf ! », in verscheidene plaatsen van ons land.

De wolven dooden alle mogelijke dieren, maar blijken meest verzot te zijn op paardenvleesch, en vooral op schapenvleesch. Dolheid of razernij komt veel onder de wolven voor.

In April of Mei werpt een wolvin van vier tot negen jongen.

De wolven overvallen hun prooi gewoonlijk niet, maar achtervolgen haar zoo lang tot zij uitgeput gewonnen moet geven, want geen enkel dier kan zoo lang achter elkaar hard loopen. In strenge winters trekken ze gezamentlijk op roof uit.

We lazen allen wel eens in avontuurlijke verhalen over ontmoetingen met wolven in Rusland of Siberie. Doch in onze streken wordt hij doorgaans maar vermeld in de sprookjes.

Toch schijnt hij zich in het boschrijke Jura-gebergte nog te hebben staande gehouden. Aldus kan men verklaren hoe zij zich langs Fransche en Belgische Ardennen, bij felle winterkoude zich wel eens in onze bevolkte streken vertoonen. Want de honger jaagt de wolven het bosch uit !

Hij blijft het ongure toonbeeld van honger en koude op het barre sneeuwveld.

Te voet van Luik naar Rome.

Vier Luikenaars, M. Jacquemijn en zijn twee zonen Felix en Jan, en hun vriend Victor Renaert, hebben de «Vurige Stede» verlaten om te voet naar Rome te reizen, waar zij verhopen door den Heiligen Vader te zullen worden ontvangen. Zij stappen op, op 't geroffel van den trommel, onder 't spelen van de accordeon en het slaan der grosse-caisse.

Een waardig vertoog om hun intrede te maken in de Eeuwige Stede !!

Het Index-nummer.

Nieuwe rijzing 3 punten voor het Rijk, 2 punten voor de Antwerpsche omgeving. — Uit het onderzoek van het departement van nijverheid en arbeid blijkt dat het indexnummer voor heel het Rijk geklommen is van 809 tot 812, dus met 3 punten.

96 jarige vrouw te Fayt Manage.

Zij woont in een wagenkot. — De weduwe Boucqueau, geboren Catherine Bastin en die in 1831 het levenslicht zag, woont te Fayt-Manage gansch alleen in een wagenkot te harer beschikking gesteld door landbouwer Rousseau.

Het arme oudje was uit haar huizeken gezet door een deurwaarder en twee gendarmen ! Men meent te droomen als men zoo iets moet lezen. Het vrouwken heeft geen ander inkomen dan haar pensioentje van twee frank daags.

Een afgevaardigde van de regeering is naar Fayt-Manage gekomen om vast te stellen welk het lot is van de ouderlinge. Het is niet duldbaar, dat een menschje van 96 jaar in zulken ellendigen toestand moet verkeeren. Het gemeentebestuur heeft voor plicht de weduwe Boucqueau een betamelijk onderdak te bezorgen, in afwachting dat men haar honderdste verjaring zal kunnen vieren.

NUTTIGE WENKEN.

Om te voorkomen dat verf afbladert mengt men er wat glycerine door.

Een beetje snuif in de spleten van den haard gestrooid, verjaagt de krekels.

Papier maakt men onbrandbaar door het

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

HET KASTEEL DER AFGRONDEN.

— Véronique, sprak Remy, terwijl hij de hand van het bevende kind nam, gij moet me de waarheid, geheel de waarheid zeggen. Wat ik er van vermoed, zou mij niet voldoende wezen. De halve woorden, aan den [...] van uw vader ontsnapt, brachten mij op het pad, voleindig deze vertrouwelijkheid... Iets ergers dan de ellende drukt u neer en doodt u. Het geheim dat gij verbergt is een geheim van schande... of liever een geheim van smart, want uw vader is niet schuldig aan de misdaad waarvan men hem beschuldigt.

— Gij weet alles ! riep Hansworst.

— Neen, niet volkomen juist, ik zoek en wil het weten, niet om aan eene ijdele nieuwsgierigheid te voldoen, maar om u te helpen, en over uwe vijanden te zegevieren ; om mij met u te verbinden tegen [...] die u deze overmaat van onheil berokkenden... Wien zoudt ge uw geheim beter [...] bekennen dan mij. Ik hethaal het [...] de dokter houdt zich verzekerd uw vader te zullen genezen, indien de bekendheid [...] het verledene hem in staat stelt een [...] voor zijne behandeling te vesti[...]

Hansworst hief haar met tranen gevulde oogen naar den jongen man op.

— Gij zult ons toch, nadat gij het weet, zei ze, uwe bescherming niet onttrekken, gij zult toch niet ophouden medelijden met ons te hebben.

— Ik beloof het u, Véronique.

— En zal mijn geheim bij u blijven berusten ?

— Ik zal er mij alleen van bedienen om uw welzijn te bevorderen.

Het kleine meisje beefde over al hare ledematen.

— 't Is afgrijselijk ! 't Is zoo afgrijselijk! herhaalde zij.

Hansworst viel op een hoek van den divan, liet haar gevouwen handen op de knieen zakken en vervolgde :

— Ik had ongelijk, mijnheer, ik had groot ongelijk met u de waarheid te verbergen, want gij toont ten onzen opzichte een ware vriend te zijn... Meermalen kwam ik, uw goedheid ondervindend, in verzoeking u alles te openbaren... Maar verlichttet gij voor het tegenwoordige onze elllende, wat vermocht gij tegen de ongelukken van 't verleden ? Ik vermoedde niet dat de wetenschap nog het middel bezat om vader te genezen... Nu gij een straal van hoop voor mijne oogen laat schitteren zou ik schuldig zijn indien ik onze geheimen door valsche schaamte bewaarde... Gij vondt ons in diepe ellende, mijnheer, zonder brood, zonder vuur, bijna zonder lompen en door droefheid en ziekte verteerd, en toch waren we vroeger gelukkig. Ik moet met mijn geschiedenis ver achteruitgaan ; wees toegevend voor mijne traagheid... En als ik ween bij de herinnering aan vroegere dagen, sla er geen acht meer op, mijnheer Remy... dat is zoo mijne gewoonte.

— Ik luister naar u, arm kind.

— Vooraf moet ik u zeggen, mijnheer, dat mijn vader geruimen tijd een handwerk uitoefende waarvan gij de gevaren kent, vermits gij in de kleine aan La Ferté grenzende dorpen hebt gewoond. Hij was molensteenhouwer, dat wil zeggen, dat zijn longen reeds ziek waren toen hij nog maar dertig jaren telde en dat de geneesheer hem beval een minder ongezonde broodwinning te kiezen. Hij kocht toen een grooten wagen, die als een huis was ingericht, ging eene overeenkomst aan met een vertinner en bezocht de dorpen om keukengerief te verkoopen of te gieten, en koperen ketels en bekkens op te lappen. Hij verdiende geld genoeg en het leven was zeer dragelijk. Dikwijls stond het paard op den weg stil nabij het bosch ; wij staken in den winter groote vuren aan, waarbij we ons warmden onder het koken van 't middagmaal, zooals de Bohemers doen. Wij plukten armen vol bloemen, en het rijtuig geleek eene kapel. Mijn broertjes en zusjes groeiden gezond op ; ik was, zooals gij weet, mismaakt en droefgeestig. Met de kleinen te dragen, die te zwaar waren voor mijn armen, verloor mijn gestalte hoe langer hoe meer haar natuurlijken vorm. Ik voelde dat ik leelijk was en zwak, en moeder ontveinsde niet altijd haren afkeer jegens mij..... Wat zal ik zeggen ! Ik strekte haar tot schaamte...

Ik zonderde mij zooveel mogelijk af, breide in hoeken en kanten of las stukken van dagbladen en brochuren. Het weinige dat ik wist troostte mij. Nu eens droomde ik dat de feeen, door medelijden bewogen, mij een rechte en lenige gestalte teruggaven, dan weder dat engelen mij in een pand van hun witte kleed medenamen... Ik leerde mijn cathechismus geheel alleen na een vrij langdurig verblijf van mijn vader te La Ferté, deed ik mijn eerste Communie... Dien dag wist ik wat troost beteekent... Hadden wij in de stad gewoond, zou ik me gewis zoo ongelukkig niet hebben gevoeld, mijn te volle hart zou in de kerken zijn uitgestort, maar vader reisde onophoudelijk voort en het was een zeldzaam geluk de mis te kunnen bijwonen. Kort na mijn eerste communie werd mijne ziel weer gesloten. Soms was ik ten prooi aan doffe razernij en verkropte smart. Ik kon me niet aan mijne mismaaktheid gewennen, ze drukte op mij als een zware last. De naam Hansworst, dien men mij gaf scheen me een gestadige geeseling toe. En als men hem uitsprak, zal ik een grijnzende houten figuur met vervaarlijke neus, bovenmatig wijd geopenden mond, krommen rug en bolronde borst verschijnen... Hansworst ! Men wist er niets beters op te vinden dan mij met dien naam te bedeelen... Mijn broeders herhaalden hem onder een schaterend gelach, moeder met onverschilligheid en vader met een soort verachting... Waan niet, mijnheer, dat ik hen beschuldigen wil ; ver van mij die gedachte.

Wie had ooit kunnen gelooven dat het leelijk meisje wat ik was, een hart bezat dat een liefkoozing met vreugde zou hebben overstroomd, en een woord met bitterheid vervulde... Maar dat alles raakt mij alleen, en in de vreeselijke geschiedenis, die ik u moet verhalen, neem ik slechts eene onbeduidende plaats in... Ik kom aan het drama waarvan wij de offers waren en waarvan wij ongetwijfeld nooit het laatste woord zullen vernemen...

Zekeren nacht, terwijl het rijtuig over de baan van La Ferte rolde, bemerkte vader, bijna onder de hoeven van het paard, een dwars over den weg liggend onbeweeglijk lichaam. Van den wagen springen en den zieke of gewonde opheffen, was het werk van een oogenblik ; maar in plaats van een zieke, had vader een lijk in zijne armen... Begrijpt gij die ijselijkheid, mijnheer, plotseling in den nacht een vermoorden man ontmoeten, wiens borst met twee meststeken is doorboord... Vader nam den doode op zijne schouders en riep nu mijne moeder om hem te helpen. Was er in dat arme lichaam misschien nog eenig leven ? De geneesheer alleen kon het verklaren, en doordien wij ons naar La Ferté begaven, dacht vader een dokter te kunnen raadplegen, wiens dienstmeid ons kende...

Hansworst hield een ommezien op, alsof de kracht haar ontbrak om voort te gaan. Toen naderde Remy's hond langzaam de kleine gebochelde, lei zijn dikken en schanderen kop op haar knieen, keek haar strak aan en liet vervolgens een akelig geblaf hooren.

— Stil, Hazard, stil, mijn jongen ! zei Posquères.

De kleine gebochelde hernam :

— Talrijk zijn de wildstroopers in de bosschen die La Ferté omringen, en de bijzondere jachtopzieners, de veldwachters en gendarmen hebben de handen vol om de eigendommen tegen de strikkenleggers te verdedigen. Het ongeluk wilde dat Claude Freneux, die een strooper van beroep bespiedde, zich in het bosch bevond juist aan den kant van den weg waar vader het lijk gevonden had... Op het oogenblik dat vader en moeder den gewonde in het rijtuig wilden plaatsen, lei de gendarm de hand op vaders schouder en vroeg hem wie die doode was... Hij zei de waarheid, en de waarheid was dat hij niets wist. Na even te hebben verzonnen, besloot de brigadier het lichaam naar 't kasteel der Afgronden te brengen.

— Naar het kasteel der Afgronden ! herhaalde Posquères.

— Ja, mijnheer, vermits gij een vriend van de familie de Montgrand zijt, zult gij het zeker wel kennen.

— Ik bracht er genoeglijke dagen in door mijn kind, maar mijn laatste bezoek hield me lang onder den indruk van eene akelige droefheid.

— Misschien hebt gij hooren zeggen, mijnheer, dat men nooit een doode opnemen of de koord van een gehangene doorsnijden mag... mijn vader was die meening toegedaan, en nauwelijks had hij toegeven aan zijne eerste opwelling, namelijk, het leven van een christen weder op te wekken, zoo dit nog mogelijk was, hem althans niet onder de wielen van het rijtuig te verpletteren, of het berouwde hem. Een ongeluk zou het gevolg zijn van deze menschlievende daad... Op den stond dat de brigadier de hand op zijn schouder legde, greep eene koude rilling hem aan, die tot zijn hart doordrong, en voelde hij zich verloren... Eerst bij onze aankomst in het kasteel der Afgronden vernamen wij den naam van den vermoorden man...

— Hoe heette hij ? vroeg Remy.

— Mijnheer Refus.

Een vervaarlijk huilen van Hasard scheen het antwoord op den naam door het jonge meisje uitgesproken. De hond stak den kop omhoog en begon verschrikkelijk te blaffen, alsof hij een verontrustend voorwerp, een gruwelijk schouwspel te zien kreeg.

— Stil dan toch ! zei Posquères, en spoorde den hond tot kalmte aan.

(Wordt vervolgd).

Bijvoegsel aan de Postrijder

Zaterdag 14 Januari 1928.

74e jaargang — No. 2.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Vonnissen en Doodsberichten ..... fr. 3.00

Klein Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG

BUREEL EN REDACTIE : Drukkerij COLLEE — (Naaml. Maatsch.) TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855. Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar. vooraf betaalbaar. 25 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Het woonhuis dat de heele wereld bevat

Wat het uitzicht van eene stad zal zijn binnen 50 jaar, laat zich stilaan vermoeden, als we zien wat draad ze er nu in Amerika mee gaan.

We zullen heel eenvoudig in de lucht wonen, gelijk een kraai, op den tak, waaraan haar nest hangt te wiggelen.

Dat zullen wij op de kraaien voor hebben, dat wij in ons nest niet zullen hangen te touteren, want dat zeevaartregiem past veel beter eene vogel- dan eene menschenmaag.

Integendeel, de stevigheid van onze woningen zal eer nog vergrooten als wij voortgaan mogen op de manier van bouwen, die thans te New-York in voege is.

« Eene stad, beweren de Yankees, moet zich niet horizontaal ontwikkelen gelijk het te Londen is geschied, waar de menschen, door aanhoudende uitbreiding « in 't platte », meer en meer van elkaar verwijdert worden.

Waarom, schijnen de Amerikanen te redeneeren, de opperlucht, den dampkring daar boven niet benuttigd ? Is hij niet oneindig zuiverder, dan de lucht, die met de uitwasemingen der aarde, in betrekking komt ?

Daarop voortgaande, heeft men te New-York, in het eleganst gedeelte der stad een gebouw van 37 verdiepen aangelegd, dat in pyramide naar boven uitloopt.

Op 't gelijkvloers en de tien eerste verdiepen, zullen opslagzalen van koopwaar worden aangelegd ; dan zullen de bureelen plaats vinden ; de banken en de magazijnen. Eens dat men tot in de twintig gestegen is, richt men de verdieping tot woonplaatsen in, met al hetgeen eene badstad aan comfort en veraangenaming biedt : wandelingen op de terassen, en hangende boven, om 't verzand Babylonie te doen barsten van nijd.

Deze Amerikaansche manier van grootdoen indien zij overal wordt nagedaan, zal ons dwingen, een nieuwe formuul te bezigen, om uit te drukken, hoe de mensch zich thans van de wereld bedient.

Vroeger was elke stad, zegde men, van eenige aangelegenheid, een gansche wereld voor zijne bewoners. Zij vonden er alles, wat hun behoeften en betrachtingen vergden. Op den akker, spijs voor het lichaam ; in de kerk, spijs voor de ziel. Schaap en vlasgaard bezorgden hun kleederen, en de Bijbel en het Evangelie, waren hunne bibliotheek ; een dansende beer, die door 't dorp kwam, hunne zoologie, en hunne verplaatsingen bepaalden zich bij eene bedevaart in de omliggende buurt.

Later, en vooral in onzen tijd, is de heele wereld eene gemeente geworden : wij hooren de concerten van 100 uren wijd, vliegen met snelheden, die zwaluw en sperwer doen achterblijven, hebben eene wereldtaal uitgevonden en zullen ons welhaast over en weer den Oceaan begeven in een dag. Dat kunnen wij zelfs nu al, daarop na, dat wij er gewoonlijk onze huid bij laten.

Nu is de gemeente geen heele wereld meer, of de wereld ééne gemeente, 't is thuis, den haard, die binnen korten tijd de wereld zal geworden zijn.

Als de mensch alles verschaft wordt door zijne huurceel, wat moet hij elders nog iets gaan zoeken ?

Alles wordt hem geschotelt thuis gebracht. De cinema laat hem alles zien, de radio alles hooren, de gazet alles lezen wat er voorvalt. Hij regelt zelf zijne warmte en zijn licht, vindt kerk en openbare beambten zonder zijne woonst te verlaten, gaat naar 't café op zijn verdiep, verdient zijn brood in eene plaats die hij met de lift bereikt, kan gedoopt worden thuis en, denkelijk, als de vooruitgang blijft aanhouden, begraven of verbrand te zijnent. Als hij eene korte reis doen wil, kruipt hij in 't groot wiel, dat ten zijnen behoeve aan zijn verdiep stil houdt, of bestelt het vliegmachien dat hem in een ander werelddeel, op ook zoo een toren gelijk hij zelf bewoont, neerzet.

Zou het dan zoo raar zijn dat later, in plaats van gouden bruiloften — want bestendige liefde van 50 jaar zal dan teenemaal uit de mode zijn — dat men nu en dan een gansch gepaleerd verdiep ontdekte, omdat een zijner bewoners in 50 jaar van zijn kijker niet kwam.

Welk is mijn recht ?

Nog enkele nuttige wenken inzake vergoedingen voor werkongevallen.

1) Het totaal loon, dat als basis dient genomen tot de berekening der vergoedingen verschuldigd aan de weduwe van eenen werkman, slachtoffer van een arbeidsongeval, kan de jaarlijks — uitbetaalde extra — toelagen of gunstvergoedingen op de behaalde winsten, begrijpen, verklaart een vonnis van Hasselt 18-11-1925 Pas. 1926 III.17. Maar, zegt het vonnis, het is daarvoor noodzakelijk dat de uitbetaling aan den werkman dier extra-vergoedingen op de winsten berekend, eene ware verplichting weze voor den patroon-werkgever, verplichting voortspruitende uit eene door hem aangegane verbintenis, waarvan de uitvoering in rechte zou kunnen geeischt worden. Dan komen die toelagen in aanmerking in de rekening van het totaal loon, basis der vergoedingen.

2) Wanneer een doodelijke slag door een werkman aan eenen anderen werkman toegebracht werd, tijdens de werkbedrijvigheden, en na de uitdaging, beleedigingen of bedreigingen van het slachtoffer zelf, en dat het bewezen is dat er tusschen beide twistzoekers al lang vijandschap en vergramdheid heerschtte, dan kan die slag, hoewel ter gelegenheid van den arbeid toegebracht, niet aanzien worden als toegebracht TEN GEVOLGE VAN HET UITVOEREN VAN HET ARBEIDSCONTRACT. Diensvolgens kan, in dit geval, de algemeene ongevalwet van 24-12-1903 niet toegepast worden.

3) De familietoelagen maken deel uit der contractueele verbintenissen van den patroon-werkgever niet alleen wanneer deze laatste dienaangaande met den werkman akkoord trof, maar nog wanneer hij, bij algemeene bepalingen ter kennis gebracht van alle werklieden die zich ter werk aanbieden, bericht geeft dat hij aan bepaalde voorwaarden zekere gezinstoelagen zal toestaan, zonder dat hij welkdanig voorbehoud aanstipt rakende het facultarief, vrijwillig of nog niet-verplichtend kenmerk dezer voordeelen. — Hasselt 18-11-1925 Pas. 1926 III. 17.

4) De algemeene ongevalwet van 1903 bepaalt niet de beteekenis der woorden « ongeval overgekomen ten gevolge het uitvoeren van het arbeidscontract ». Doch, volgens de wet, bestaat er een vermoeden dat het ongeval, dat plaats greep gedurende het uitvoeren van het arbeidscontract, overgekomen is ten gevolge dier uitvoering, en dit vermoeden bestaat tot tegenbewijs toe. Daarbij bepaalt zij dat de vergoedingen niet verschuldigd zijn wanneer het arbeidsongeval door het slachtoffer, MET opzet, veroorzaakt werd. Verbreking 10-2-1927.

ANDRE RODENBACH,
Advokaat, GENT.

Gemengde berichten

Terechtstellingen. — VEROORDEELDE MET GEVOELIG HART. — Vrijdag morgen hebben in Engeland twee terechtstellingen plaats gehad. Zekere Goulter werd gehangen in het Wandsworthgevang te Londen om in een park der hoofdstad een machienschrijfster vermoord te hebben. De andere, John Dunn, werd gehangen in het gevang van Bolton (Lancashire) om zijn vrouw vermoord te hebben.

Men verneemt dat Dunn de laatste dagen van zijn leven besteed heeft met een vogel te verzorgen tot het diertje genezen was. Er was namelijk een lijster langs het venster in zijn cel gevallen ; zij had een vleugel gebroken. Met toelating der bewakers verleende Dun aan de lijster de beste zorgen. Als het beestje sterk genoeg was, liet de veroordeelde het terug vliegen. In het laatste onderhoud met zijn ouders, zegde Dunn dat niemand ter wereld zich een gedacht zou kunnen geven der treurige eenzaamheid waarin hij zich voelde nadat de vogel weggevlogen was.

Twee duels. — WAARVAN ER EEN SLECHT AFLIEP. — Graaf Cesarini (niet te verwarren met graaf Carlo Sforza, den oud-minister van buitenlandsche zaken), bestuurder van de « Resto del Carlino », een dagblad te Bologna, heeft op het strand aldaar den sabel gekruist met majoor Settimelli, bestuurder van de « Impero », een concurrent. Bij den twintigsten stoot werd graaf Sforza in het gelaat gewond en werd de strijd gestaakt. Onverzoend gingen beide de tegenstanders uit elkaar.

Droeviger was de afloop van een landelijk duel te Minervino Murgo bij Bazi tusschen de dorpelingen Russo en Sofia, die nog een oude veete te beslissen hadden.

Sofia trof Russo 's avonds om elf uur in een café aan in gezelschap van diens vriend Russano en daagde hem tot een tweegevecht uit.

Russano ging mee naar buiten en trachtte zijn vriend te bewegen den twist bij te leggen. Deze wilde daar echter niet van hooren, trok zijn revolver en begon te schieten.

Plotseling klonk een schreeuw en zag men Russano levenloos ter aarde liggen. Een kogel had hem in het hart getroffen. De beide duellisten gingen er dadelijk van door, doch zijn even later door de politie opgepakt en opgesloten.

Nog altijd martelaren. — Wij hebben reeds de terdood brenging, door verhanging, gemeld van E.H. Pastoor Rodrigo Aguilar, en van de E. Moeder-Overste der Zusters van de Gedurige Aanbidding, in de stad Ejutla.

Er wordt thans vernomen dat in de stad Mexico zeventien Karmelietersen aangehouden zijn en voor de rechtbank verzonden, omdat zij in gemeenschap leefden.

Mgr Altamirano, bisschop van Leon, is gevankelijk naar de hoofdstad gevoerd. Men had biduren ingericht om van den Hemel de invrijheidstelling van den prelaat te bekomen. Op 't oogenblik dat eene onderwijzeres, Juliana Olazar genaamd, in hare woning, omringd door hare leerlingen bad, vielen soldaten met woest geweld in de kamer ; eenige manschappen wilden het Kruisbeeld grijpen, doch de onderwijzeres plaatste zich tusschen de soldaten en het Teeken der Verlossing, roepende : « Gij kunt mij mishandelen en vertrappen, maar aan mijnen Heer en God aan zijn Kruis zult gij niet raken ».

Eenige oogenblikken later was de heldhaftige vrouw nog slechts een bloedend en verhakkeld lijk.

En men gaat maar altijd voort met de samenzwering van het stilzwijgen te beoefenen voor al de gruwelen die in Mexico voortduren. Wanneer zullen de beschaafde landen eens paal en perk stellen aan de anti-godsdienstige furie die, in Mexico, meer en meer slachtoffers maakt. Wat daar gebeurt is de grootste schending van de gewetensvrijheid, die men zich kan inbeelden en eene schande voor de beschaafde wereld.

Het is te hopen dat het voorbeeld, in Canada, gegeven door den leider van de liberale partij in 't Parlement, M. Marcil, en dat wij reeds aangehaald hebben, overal navolging zal vinden.

De veranderingswerken geeindigd zijnde, zijn de Magazijnen van den

PONT DES ARCHES

Leopoldstraat, 48, LUIK

heropend en verkoopen zij, zooals in 't verleden alles wat de kleeding aangaat van Heeren, Damen en Kinderen, aan prijzen beneden alle concurrentie.

Niets dan versche koopwaren van 1e hoedanigheid.

N.B. — De wet op de Zondagrust ons niet toelatende 's Zondags te openen, verzoeken wij onze achtbare klienteel enkel hare aankoopen in de week te doen.

Vreeselijke misdaad te Luxemburg.

ECHTELINGEN MET STOKSLAGEN AFGEMAAKT ONDER DE OOGEN VAN HUN KIND. — Een afschuwelijke misdaad is aan het licht gekomen te Suxy, een klein dorpje der streek van Neufchateau (Luxemburg).

Op de groote baan, zoowat een 400 meters van het dorpje zelf verwijderd, woonden de echtgenooten Hainaut en hun zevenjarig zoontje, op eene kleine hoeve.

Zaterdag morgen kwam het ongelukkige ventje bij zijne tante aankloppen en vertelde haar, vreeselijk weenende, dat een onbekende bij middel van stokslagen vader en moeder gedood had. Ook het kindje was heel en al met bloed bevlekt.

De gendarmerie die dadelijk op de hoogte van het feit gesteld werd, kwam ter plaats en bereidde zich om het eerste onderzoek te doen.

Zij vond in de kleine hoeve, inderdaad, de lijken van den vader en de moeder van den ongelukkigen knaap. Deze laatste, na de noodige verzorging ontvangen te hebben, deed volgend verhaal van de toedracht der droeve zaak :

Vrijdag avond rond 6 ure, was er een persoon op de hoeve gekomen en had, na een kort gesprek met heer Hainaut, deze aangevallen en hem gedood, door knuppelslagen. De vrouw die kwam toegesneld en haar man wilde bijstaan, onderging hetzelfde lot, terwijl de kleine onder wiens oogen dat afschuwelijk drama zich afspeelde, ook een slag van den zwaren stok kreeg, zoodat hij bewusteloos ten gronde stortte en liggen bleef. Zoodra de jonge Hainaut terug tot het bewustzijn gekomen was, werkte hij zich door het venster en vluchtte naar het huis zijner tante waar hij het verhaal van het ijselijke tafereel doen kwam.

De eerste vaststellingen laten toe met zekerheid te bepalen dat diefstal de eenige drijfveer voor de vreeselijke misdaad geweest is. De knaap, die natuurlijk nog heelemaal onder den indruk van het gebeurde is heeft slechts een onvolledige beschrijving kunnen geven van den misdadiger.

Over heel de streek zijn dadelijk klopjachten begonnen teneinde den laffen misdadiger te kunnen in handen krijgen.

Aanhouding van den dader. — BEKENTENISSEN. — De bandiet die te Suxy de echtgenooten Hainaut vermoordde heeft niet lang op vrije voeten geloopen. Zaterdag avond werd hij te Villers-sur-Lesse aangehouden door de gendarmerie van Ciergnon. Het is een genaamde Piron, 50 jaar oud, een gebrekkelijk leurder, woonachtig te Straimont. Om de opzoekingen op een verkeerd spoor te leiden, had hij Zaterdag morgen aan zijn buurvrouw te Straimont verklaard, dat hij zich naar Cousteumont bij zijn zuster ging begeven.

De ellendeling trok nogal dikwijls met zijn leurdersgoed door Suxy en had de gewoonte telkens een poosje uit te rusten bij de echtelingen Hainaut. De moordenaar heeft volledige bekentenissen gedaan.

51 jaar achter slot en grendel.

In de gevangenis te Charlestown, Vereenigde Staten, zit een man van 68 jaar, die daarvan de laatste 51 achter de traliee heeft doorgebracht.

Vorig jaar is men een werking begonnen om den man in vrijheid te stellen, opdat hij de weinige levensjaren, die hem nog overbleven, als een gewoon mensch zou kunnen doorbrengen. Als een gewoon mensch ! Zou iemand, die 51 jaar gebromd heeft, nog voor de samenleving geschikt zijn ?

Op 15 jarigen leeftijd werd hij aangehouden, omdat hij in South Boston een 5 jarig jongentje vermoord had. Hij bracht toen veel opzien teweeg door bij het onderzoek te verklaren, dat hij ook nog den moord op een schoolmeisje op zijn geweten had. In eersten aanleg werd hij ter dood veroordeeld, maar zijn jeugd was oorzaak van een beweging over geheel Amerika, waardoor hij ten slotte tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld. De vraag is nu of in zoo'n geval het leven wel boven den dood valt te verkiezen ?

DE PROVENDINE kan niet vervangen worden

Men begrijpt het verdriet, zelfs de wanhoop van den fokker die zijn varken op den goeden weg niet kan brengen. Het dier heeft geenen eetlust meer, verliest het zoo lastig bekomen gewicht, en de pootziekte verklaart zich. Welke teleurstelling ! Maar zie, de **Provendine** heeft dit alles snel in eenige dagen veranderd, en het zwakke varken wordt levendig en sterk en bekomt bij ziender oog.

Aarzelt dus niet u van **Provendine** te voorzien en nooit zult gij u berouwen dit geld uitgegeven te hebben, want de goede uitslag is verzekerd. Laat u niet overtuigen door een namaaksel van het produkt die u zou aangeboden worden. Het is de **Provendine** die gij moet eischen om zeker te zijn van te gelukken.

Met Provendine winnen de varkens uitermate aan.

N° 7448. — M. Célestin THIRION, 37, rue Tienne, te Villers Potterie, schreef den 12 Juni 1927 : « *Ik had een varken die altijd op hetzelfde punt bleef, het wou niet vooruit, ik gaf het Provendine en nu is het uitermate bekomen. Ik gebruik niets meer dan Provendine voor mijne varkens, want het is het voedsel dis hun redt* ».

N° 7543. — M. Oswald GROSSE, van Villers-Saint-Amand, schreef den 2 Juli 1927 : « *Sedert drie maanden leden mijne varkens aan die schrikkelijke pootziekte, op zulks punt dat zij om zoo te zeggen niet meer aten. Na alles vergeefs beproefd te hebben nam ik mijne toevlucht tot de Provendine. 8 dagen waren nog niet verloopen of ik bemerkte eene treffende verandering. Tegenwoordig ben ik zoo verwonderd over de goede uitslagen bekomen dat ik het produkt niet genoeg zal kunnen aanraden* ».

De « Provendine » wordt verkocht bij alle apothekers, drogisten, graanhandelaars, in doozen van fr. 7.50 en 15 fr., de groote doos bevat driemaal de hoeveelheid der kleine.

Wij verzenden nooit tegen verrekening ; elke bestelling moet vergezeld zijn van het bedrag vermeerderd van fr. 3.75 voor verzendingskosten.

Fabrikant : Maison Louis Sanders 22, rue de la Glacière, BRUXELLES.

De Provendine wordt nooit per gewicht verkocht.

Eischt het woord - Provendine - op de verpakking.

TE KOOP : Te TONGEREN, Wauters, 17, Maestrichterstraat ; Moers, 120, Maestrichterstraat. BOURG-LEOPOLD, Masy, apotheker ; Demeyer, apotheker. BREE, G. Vaes, apotheker. BILSEN, Kerkhofs, apotheker. BASSENGE, Drog. de la Vallée du Geer. GLONS, Drog. de la Vallée du Geer. LANAEKEN, Vander Linden. LOMMEL, Hendrieken-Vrijs, 5, Poststraat. OP-GLABBEEK, E. Janssens, handelaar. ST-TRUIDEN, Lamberts, Groote Markt ; L. Keyenberg-Baltus, Statieplein ; Grisar-Nijs A., Prins Albert. STOCKHEIM, Bergs-Claessens, Maasstraat. MAESEYCK, Van Venckenray. TONGEREN, Lox, Graanmarkt.

Een Belgisch vliegtuig ten gronde.

DE TWEE VLIEGERS TAMELIJK ERG GEKWETST. — Zaterdag morgen, een weinig voor 10 ure, steeg een militair vliegtuig op van het vliegveld van Bierset, in de provincie Luik, ten einde eenige proefnemingen te doen in den omtrek van het Luiksche. Het vliegtuig was bemand door sergeant Radar, oud 20 jaar, en wonende te Kinkempois, de vliegenier, en zijn waarnemer, adjudant Verdin, oud 25 jaar, wonende te Luik.

De groote kunstvogel steeg prachtig naar de wolken op en had ook zeer spoedig eene groote hoogte bereikt. Het vliegtuig spoedde zich dan alras in de richting van Hollogne. Plotseling, op het oogenblik dat de machine eene hoogte bereikt had van 200 meter en dat zij ook op een tweehonderd meter afstand was van het oude fort van Hollogne-aux-Pierres, stuikte het vliegtuig met den punt naar omlaag, door eene onbekende oorzaak. De sturman die het gevaar bemerkte deed alle mogelijke pogingen om zijne machine terug in evenwicht te brengen, doch het gelukte hem niet en het vliegtuig kwam in trechtervorm naar beneden en stortte te pletter in een korenveld.

De schok was zeer geweldig, doch geen der twee jonge vliegers had ook maar een oogenblik zijne tegenwoordigheid van geest verloren en, toen het neerstortende tuig nog op een geringen afstand van den grond was, waagden zij het van uit hunne zitplaatsen te springen. Het vliegtuig, eens dat het den grond raakte, werd verpletterd, vloog aanstonds in brand en was na eenige oogenblikken reeds zoodanig door de vlammen gehavend, dat er nog slechts het geraamte van overbleef.

Inwoners van de streek, die ooggetuigen geweest waren van den schrikkelijken val van het tuig, spoedden zich ter plaatse om de noodige hulp te brengen en vonden den vliegenier en zijn medereiziger ten gronde liggen. Oogenblikkelijk werden zij in eene naastgelegen woning onder dak gebracht.

Een geneesheer, die in alle haast was bijgehaald, begon dadelijk aan de slachtoffers de eerste zorgen toe te dienen. Hij stelde vast, dat sergeant Radar de twee beenen gebroken had en bovendien, dat de ongelukkige nog vele verwondingen over gansch het lichaam had bekomen. Wat de adjudant Verdin betreft, deze was slechts lichtelijk gewond. De geneesheer bevool dan ook spoedig de overbrenging der twee slachtoffers naar het militaire gasthuis van Luik, waar zij dadelijk ter verpleging werden opgenomen.

Naar men later meldt, stellen de nochtans erge verwondingen van sergeant Radar zijn leven gelukkiglijk niet in gevaar.

Terwijl men de gekwetsten verzorgde werd ook de gendarmerie van Hollogne gewaarschuwd, die oogenblikkelijk ter plaatse verscheen en het vliegenierswezen van Bierset op de hoogte bracht van het ongeluk dat zich had voorgedaan. Commandant De Smet kwam oogenblikkelijk per auto naar de plaats der ramp, waar hij vervoegd werd door den krijgsauditeur. Beiden begonnen dadelijk een onderzoek om de oorzaak van het ongeluk te kunnen vaststellen.

In den omtrek van het vliegcentrum van Bierset heeft het ongeluk eene algemeene verslagenheid teweeg gebracht.

Poging tot kinderroof te Ligny !

HET VERHAAL VAN EEN KNAAPJE. — Het knaapje René Philippot, wonende bij zijne ouders te Ligny, drie jaar en half oud, was rond half negen 's morgens een brief naar de post, op de Gemeenteplaats, gaan dragen. Volgens hij nadien verhaalde ontmoette de kleine een woonwagen, waarbij zich twee mannen, een vrouw en drie kinderen bevonden.

Een der mannen vroeg hem waar hij kolen kon koopen, en toen de kleine antwoordde : « bij mij thuis », deden ze hem opstappen, zoogezegd om den weg te wijzen. Maar René Philippot, werd gegrepen, een prop in den mond geduwd en in de achterkamer van den woonwagen gezet. Daarna vroegen de onbekenden hem of er ook een kasteel in den omtrek was.

Het jongentje wees er een aan. En de wagen sloeg den weg in naar Namen. Te St-Denis wist de jeugdige gevangene gebruik te maken van een oogenblik dat hij alleen was om door een venster van den wagen te springen en te ontsnappen. De knaap vroeg even nadien hoe laat het was aan een voorbijganger, die hem zegde dat het half vier van den namiddag was.

De kleine René kwam eerst laat thuis en verhaalde het voorgevallene aan zijne ouders. Hij zegde gehoord te hebben dat de twee mannen spraken van het kasteel te plunderen. M. Philippot, vader van René, leende dadelijk een auto en zette den woonwagen na, maar daar vond hij geen spoor meer van.

Ook de opzoekingen der gendarmen zijn tot nogtoe vruchteloos gebleven. Zou de kleine heel 't geval uitgevonden hebben ?

De verkoop geschiedt met afbetaling.

Gevraagd bij M. Notaris Paul NEVEN te Tongeren.

gelegen Statielaan 30, Tongeren. Zich te wenden bij M. Christiaens, Hasseltschestraat, 47.

TE KOOP Keuleman, ... Paren boomen : ... Klapfavoril. — ...